ದುಃಶಾಸನ ವಧೆ

[ಸೂಚನೆ: ಇದು ಪಾಂಡೇಶ್ವರ ವೇಂಕಟ ವಿರಚಿತ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನ ಕಾಳಗ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು, ಭಾಗವತರಿಗೆ ಆಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.]

[ಪಾತ್ರಗಳು : ಕೌರವ , ದುಃಶಾಸನ , ರುದ್ರಭೀಮ , ಅರ್ಜುನ , ಕೃಷ್ಣ , ಚಾರಕ , ದ್ರೌಪದಿ]
[ಕೌರವನ ಓಲಗ , ತೈದತಾ......]

[ಭಾಗವತರು - ರಾಜರಾಜಾಧೀಶ , ಕೌರವ - ಭಳಿರೇ , ಭಾಗವತರು - ರಾಜ ನಕ್ಷತ್ರ ಚಂದ್ರೋದಯ , ಕೌರವ - ಶಹಭಾಸ್ , ಭಾಗವತರು - ಒಳ್ಳಿತೋ ಚಿತ್ತಾವಧಾನ ಬಹುಪರಾಕ್ , ಕೌರವ - ಹಾಂ ಹಾಂ ಸಾಕು ಸಾಕು , ಭಾಗವತರು - ಭಳಿರೇ ಪರಾಕ್ರಮ ಕಂಠೀರವ , ಕೌರವ - ಬಲ್ಲಿರೇನಯ್ಯ , ಭಾಗವತರು -ಇರುವಂತಹ ಸ್ಥಳ , ಕೌರವ - ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆ ಯಾರೆಂತ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ , ಭಾಗವತರು - ಕೌರವ ಭೂಪನೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ , ಕೌರವ - ನಾವೇ ಸರಿ , ಭಾಗವತರು - ಓಲಗ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಪರಿ , ಕೌರವ - ಅಯ್ಯಾ ಏನು ಹೇಳಲಿ]

ಕೌರವ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಧರಣಿಪತಿ ದುರ್ಯೋಧನಾಖ್ಯನು । ತ್ವರಿತದಿಂದೋಲಗದೊಳೊಪ್ಪುತ ॥ ಧುರದಿ ಜಯವನು ಕಾಣದಾಕ್ಷಣ । ಮರುಗುತೆಂದ ॥

[ಹಿಂದಿನ 15 ದಿನಗಳ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ , ದಿನೇ ದಿನೇ ತನ್ನ ಸೇನೆ ಅಳಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ವ್ಯಥಿಸುವುದು , ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ದುಃಶಾಸನನ ಪ್ರವೇಶ , ತೈತೈತೈತೈ]

ದುಃಶಾಸನ : (ಕಂದ-ಅಬ್ರ) ಆ ಕ್ಷಣಕಂ | ಪೃಥ್ವಿಪ ಕೌರವನನುಜಂ | ಹಸ್ತದಿ ಚಾಪವ ಧರಿಸುತಲಯ್ತಂದೆಂದಂ ||

ದುಃಶಾಸನ: (ಮಾರವಿ–ಏಕ)(ದಿತ್ತತ್ತ) ಅಣ್ಣ ಸುಯೋಧನ ಲಾಲಿಸು ನಿನ್ನಯ | ಪುಣ್ಯಫಲೋದಯವ ॥ ಬಣ್ಣಿಸು ವವರ್ಯಾರ್ ಬಗುಳಿದ ಪಾರ್ಥನು | ಹೆಮ್ಮೆಯೊಳಗ್ರಜಗೆ ॥

ದುಃಶಾಸನ: (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ತರಣಿಯಸ್ತಮಿಪುದರೊಳಗಾ ಕರ್ಣನ | ಶಿರವ ಧರೆಗೆ ಕೆಡಹಿ ॥ ಭರದಿ ಬಂದೆರಗುವೆ ನೆಂದೆಂಬ ಭಾಷೆಯ | ಪರಿಯನು ಕೇಳ್ದವೆಲೈ ॥

[ಇಂದು ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಕರ್ಣನ ಶಿರವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಆ ಪಾರ್ಥ ಪೃತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ]

ದುಃಶಾಸನ: (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಎಮಗುಪಕಾರಗಳಾಯಿತು ಪಾರ್ಥನು | ಭ್ರಮೆಯಿಂದಾಡಿದುದು | ಸಮರದೊಳಾತಗೆ ಸಾಹಸದೋರುವೆ | ಕೊಡಿಸೆನಗಪ್ಪಣೆಯ ||

ದುಃಶಾಸನ: (ಮಾರವಿ–ಏಕ)(ತತ್ತತ್ಕೆ) ಮಾರಿಗೆ ಹಬ್ಬವ ಮಾಡುವೆ ಪಾಂಡವ | ವೀರರ ತಲೆಗಡಿದು ॥ ಬೀರುವೆ ಶೋಣಿತವನು ಮರುತಾತ್ಮಜ | ವೀರಸುಪಾರ್ಥರನು ॥

ಕೌರವ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಎಂದು ದುಶ್ಯಾಸನನು ಪೇಳಲಿ | ಕಂದು ಕೌರವನೃಪತಿ ಅನುಜಗೆ || ಚಂದದಿಂದಾ ಭರಣವಿತ್ತಾ | ನಂದದಿಂದ ||

ಕೌರವ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಮತ್ತೆ ಹೊಂಬಟ್ಟಲಲಿ ವೀಳ್ಯವ | ನಿತ್ತು ಪೇಳಿದನನುಜನೊಡನೀ || ಹೊತ್ತು ಕರ್ಣನ ಕಾದುಕೋ ರವಿ | ಯಸ್ತಮಯಕೆ ||

ಕೌರವ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಒಂದು ಜಾವದ ಅವಧಿ ದಿನಕರ | ನಿಂದು ಕಾಯ್ದರೆ ಸಾಕು ಜಯ ನಮ || ಗಿಂದು ದೊರೆವುದೆ ನುತ್ತ ನಡೆದನು | ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ||

[ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುವವರೆಗೆ ಕರ್ಣನನ್ನು ಕಾದುಕೋ , ಆಗ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲಾಗದೇ ಆ ಅರ್ಜುನನೇ ಚಿತೆಗೆ ಹಾರಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ , ಹೇಗೆ ಸತ್ತರೆ ಏನು ? ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಳಿದರೂ ಸಾಕು ಜಯ ನಮ್ಮದೇ ಎಂದು ವೀಳ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತೆರಳುತ್ತಾನೆ]

ದುಃಶಾಸನ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಾ ಸುಯೋಧನ | ನರಸನತ್ತಲು ತೆರಳಲಾಗಳೆ ॥ ಧುರ ವಿಜಯ ದುಶ್ಯಾಸ ಪೊಕ್ಕನು ನರನ ಸೈನ್ಯವನು ॥

[ದುಃಶಾಸನನ ಪ್ರಯಾಣ ಕುಣಿತ , ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ರುದ್ರಭೀಮನ ಪ್ರವೇಶ]

ರುದ್ರಭೀಮ : (ಕಂದ-ಅಬ್ರ) ಬಂದಾ ಭೀಮಂ ನರಹರಿ | ಯಂದದೊಳಾರ್ಭಟಿಸುತಂದು ತೋರ್ದರಿಬಲಕಂ || [ದುಃಶಾಸನನ ಇದಿರು ಬಂದನಂತರ]

ರುದ್ರಭೀಮ : (ಪಂಚಾಗತಿ–ಮಚ್ಚೆ) ಅರಿಯ ಬರವನು | ಕಂಡು ಭೀಮನು || ಕರದಿ ಗದೆಯನು | ತಿರುಹುತೆಂದನು ||

ರುದ್ರಭೀಮ : (ಪಂಚಾಗತಿ–ಮಟ್ಟೆ) ತರುಣಿ ದ್ರುಪದೆಯ | ಮಾನ ಗೊಂಡೆಯ || ಉರವ ಬಗಿವೆನು | ಕರುಳನುಗಿವೆನು || ಕರೆಸು ಜೂಜಿನ | ಕುಟಿಲಗಾರನ || ಧುರಕೆ ಬೇಗ ಬೆಂ | ಬಲಕೆ ಶೀಘ್ರದಿ ||

ರುದ್ರಭೀಮ : (ಪಂಚಾಗತಿ–ಮಟ್ಟೆ) ಬಾಯಬಡಕನೆ | ಬಲ್ಲೆ ನಿನ್ನನು || ಕಾಯಲಾಪರಾ | ನಾರ ಕಾಣೆನು || ರಾಯ ಕೌರವ | ನನುಜನಾಗಿಹೆ || ಕಾಯಸತ್ತ್ವದಿ | ಭಟನು ನೀನಹೆ ||

ದುಃಶಾಸನ : (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಮಟ್ಟೆ) ದಿಟ್ಟಿನಹುದೊ ಭಳಿರೆ ಭೀಮ ಎನುತ ಚಾಪವ | ರಟ್ಟೆಯುರುಳುವಂತೆ ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟನಸ್ಪ್ರವ ||

ರುದ್ರಭೀಮ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ) ಭಳಿರೆ ವೀರನಹೆ ಶಭಾಸು ಭಲೆ ನೃಪಾತ್ಮಜ | ತಿಳಿದೆನೊಂದು ಗಳಿಗೆ ನಿಲ್ಲು ತೋರ್ಪೆ ಸಾಹಸ ||

[ಯುದ್ದ , ಸೋತಂತಹ ದುಃಶಾಸನ ಪುನಹ ಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ]

ದುಃಶಾಸನ : (ಭೈರವಿ–ಏಕ) ಅತ್ತಲು ದುಶ್ಯಾಸನನು | ಬಲು | ಶಕ್ತಿಯಿಂ ಕೊಂಡು ಶರವನು ॥ ಎತ್ತುತ ಕರ್ಣಾಂತರಕೆ | ಬಿಡ | ಲತ್ತಲು ತೀರ್ಚಿದ ಕ್ಷಣಕೆ ॥

ರುದ್ರಭೀಮ: (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಅನಕ ಭೀಮನು ಮನದಿ ಯೋಚಿಸೆ | ಎಣಿಕೆ ತೊಂಭತ್ತೆಂಟು ಎನುತಲಿ ॥ ಘನ ಮದಾಂಧನ ಕರೆದು ನುಡಿದನು ಮನದ ಕೋಪದಲಿ ॥

[ನಿನ್ನ 98 ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದೇನೆ , ಇದೀಗ ನಿನ್ನ ಸರದಿ , ಓ ತಮ್ಮಾ ಬಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ]

ರುದ್ರಭೀಮ: (ಸುರುಟಿ-ಅಷ್ಟ)(ತೋಡಿ-ಕೋರೆ) ಬಾರೋ ತಮ್ಮ ದುಶ್ಯಾಸ ನೀನೀಗ | ತೋರಿಸೋ ನಿನ್ನ ಕೈಗುಣವನ್ನು ಬೇಗ || ಅರಗಿನಾಲಯದೊಳು ಉರಿಯನು ಪ್ರಬಲಿಸಿ | ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದಲಿ ನೋಡುವುದೀಗ ||

ರುದ್ರಭೀಮ: (ಸುರುಟಿ-ಅಷ್ಟ)(ತೋಡಿ-ಕೋರೆ) ಸೀರೆಯ ಸುಲಿದ ದುರಾತ್ಮಕ ಎನ್ನಯ | ಮಾರಿಯ ಭವನವ ಸೇರಿಪೆನೀಗ || ಈ ಕ್ಷಣದಲಿ ನಿನ್ನ ಕೊಂದು ಕಳೆವೆನೀಗ | ರಕ್ಷಿಸುವವರ್ ಯಾರು ಪೇಳು ನೀ ಬೇಗ ||

[ಯುದ್ಧ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಸೋತಂತಹ ದುಃಶಾಸನನು ಭೀಮನಿಗೆ ಹೆದರಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಓಡತೊಡಗುತ್ತಾನೆ , ಭೀಮನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ದುಃಶಾಸನನು ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕರೆದು ಕಾಪಾಡಿ ಎಂದು ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡೆಯುವುದು] ದುಃಶಾಸನ : (ಭೈರವಿ–ಏಕ)(ಕೋರೆ) ಬತ್ತಳಿಕೆಯು ಬರಿದಾಯ್ತು | ಧೈರ್ಯದ | ಹೊತ್ತುಗಳಲ್ಲವು ಹೋಯ್ತು ॥ ಚಿತ್ತದಿ ರಣಭೀತಿಗಳು | ತೋ | ರುತ್ತಲೆ ಭೀಮ ರೋಷದೊಳು ॥

[ಕೋರೆಯಿಂದ ಚುರುಕು ಮಾಡಿ ಏಕತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು , ಒಂದು ಸುತ್ತು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಂತರ ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದು , ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪುನಹ ತೈದ ತೈದ ತೈದ ಯುದ್ಧ , ರುದ್ರಭೀಮನು ದುಃಶಾಸನನನ್ನು ಅಡ್ಡಕ್ಕೆ ಅಂಗಾತ ಕೆಡೆದು , ತಾನು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ , ಕೈಯಿಂದ ದುಃಶಾಸನನ ಹೊಚ್ಚೆಯನ್ನು ಬಗೆಯುತ್ತಾನೆ , ಆತ ಬೊಬೈ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ]

ರುದ್ರಭೀಮ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಉರವ ಬಗಿಯಲು ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಅನುಜ ಕೂಗಿದ ಭರಕೆ ದಿಗ್ಗಜ ॥ ಜರಿದು ಬೀಳ್ವಂತಾಯ್ತು ಧರಣಿಪರೆರಡು ತಟ್ಟಿನಲಿ ॥

ರುದ್ರಭೀಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲಾ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಯೆ | ಸಿಕ್ಕಿದೆಯ ನೀ ನಮ್ಮ ಭವನಕೆ | ಘಕ್ಕನನಲವ ಇಟ್ಟ ದ್ರೋಹವು | ದಕ್ಕಿತೇನೈ ||

ರುದ್ರಭೀಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಸೊಕ್ಕಿನಲಿ ದ್ರೌಪದಿ ಮುಡಿಗೆ ಕೈ | ಯಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೆಳೆದುಟ್ಟ ಸೀರೆಯ || ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿರಿದಾ ಪಾತಕಕೆ ಜಯ | ಸಿಕ್ಕಿತೇನೈ ||

ರುದ್ರಭೀಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಎಂದು ಮೂದಲಿಸುತ್ತಲಿರೆ ಬಳಿ | ಕಂಧನೃಪನಾತ್ಮಜನ ಕರೆಕರೆ ॥ ದೆಂದನಾ ಕಲಿ ಭೀಮ ಶೋಣಿತ | ದಂದ ನೋಡೈ ॥

ರುದ್ರಭೀಮ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಕುರುಸೈನ್ಯದ ನರಗುರಿಗಳಿರಾ ನಿ | ಮ್ಮರಸನ ಸೋದರನು ॥ ಗರುಡನ ಬಾಯಿಗೆ ಭೋಜನನಾಗಿಹ | ಬಿಡಿಸಿರೊ ಈತನನು ॥

ರುದ್ರಭೀಮ: (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ದುರುಳರೀ ಕೌರವನ ಸಹಜನ | ಸೆರೆಯ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಸೊಬಗ ನೋಡುವ | ನೆರೆ ನಪುಂಸಕರೊಡಲ ಸುಡು ಬಿಡಿ ಕೈದುಗಳನೆಂದ ॥ ಮರಣ ಹೊರ ಹೊರಗಾಯ್ತು ಆತನ | ಹರಣವೆನ್ನಯ ಕೈಯೊಳಿದೆ ನರ | ಗುರಿಗಳಿವರಿನ್ನ್ಯಾರು ನಿಮ್ಮನು ರಕ್ಷಿಸುವರೆಂದ ॥

ರುದ್ರಭೀಮ : (ಮೋಹನ-ಅಷ್ಟ-1) ಗಂಡುಸಾದವರನ್ನು ಕಾಣೆನೀ ಸೈನ್ಯದಿ | ಲಂಡ ಸುಭಟರಿವರು ॥

[ಹೀಗೆ ನಿಂದಿಸುತ್ತಾ ಆತನ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನಲ್ಲಾ ಮುರಿಯುತ್ತಾ , ಕರುಳು ಬಗೆದು ರಕ್ತ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಬರುತ್ತಾರೆ , ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಸತ್ವ ಇದ್ದರೆ ಇವನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ]

ರುದ್ರಭೀಮ : (ಮೋಹನ-ಅಷ್ಟ-2) ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ ಕಡೆಯಲಿ ಭಟರುಂಟೆ | ಎಂದನಾ ಕ್ಷಣ ಭೀಮನು ||

ರುದ್ರಭೀಮ : (ಮೋಹನ-ಅಷ್ಟ-2) ಮುರಹರ ಕೇಳು ಸಂಧಾನದಿ ನಿನ್ನಯ | ಕರವ ಬಿಗಿದ ಭಟನು || ಕುರಿಯಂತೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುವ ನಾಯನು ಸತ್ತ್ವ | ವಿರೆ ಬಿಡಿಸುವುದೆಂದನು ||

ರುದ್ರಭೀಮ: (ಮೋಹನ-ಅಷ್ಟ-2) ಸಹದೇವ ನಕುಲ ಸಾತ್ಯಕಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನರಿಂ | ದಹುದಲ್ಲ ಯಮಜನೊಳು ॥ ಅಹುದು ಪರಾಕ್ರಮಿ ವಿಜಯ ನಿನ್ನೊಳು ಸತ್ತ್ವ | ಸಾಹಸವಿರಲು ತೋರು ॥

ರುದ್ರಭೀಮ: (ಮೋಹನ-ಅಷ್ಟ-2) ಹಿಂದೊಂದು ಬಾರಿ ಖೇಚರನೊಳು ಸಿಲುಕಿದ | ನಂದು ಬಿಡಿಸಿದಾತನು ॥ ಇಂದುನಾ ಚುವುದೇಕೆ ಕರದೊಳು ಬಳೆಯುಂಟೆ | ಎಂದನಾಕ್ಷಣ ಭೀಮನು ॥

[ಸಾಧ್ಯ ಇದ್ದರೆ ಇವನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೋ ನೋಡೋಣ ಭೀಮನು ತನ್ನನ್ನೂ ಕೂಡಾ ಜರೆದಾಗ ಅರ್ಜುನ ಸಿಟ್ಟಾಗುತ್ತಾನೆ]

ಅರ್ಜುನ: (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಕೇಳುತ ಭೀಮನ | ನುಡಿಯನು ಪಾರ್ಥ ಕ | ರಾಳ ರೋಷದಿಕಿಡಿ | ಯುಗುಳುತ ಕಂಗಳೊಳ್ | ಧಾಳಿಯ ಕೊಂಡು ಶ | ರಾಳಿಸಹಿತ ಬರೆ | ಗೂಳೆಯ ತೆಗೆದಾ | ಭೂತಾಳಿಗಳದ || ನೇನನೆಂಬೆ ||

[ಅರ್ಜುನನು ಭೀಮನ ಮೇಲೆ ಶರ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಮುಂದಾದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ಆತನನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಾನೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಮೋಹನ–ಏಕ) ಇಂಥ ಮಾತೇಕೆಂಬೆ ಪಾರ್ಥ | ಪಂಥವು ಯಾರೊಡನೆ || ಕಂತುಹರನು ಬಂದರಿವನ | ಮುಂತೆ ನಿಲುವನೆ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಮೋಹನ–ಏಕ,ಕೋರೆ) ಸುರಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಅಸುರ | ನಿವಾತಕವಚರನ್ನು || ಶಿರವನರಿದೆನೆಂಬ ಗರ್ವ | ಹರಿಯದಿವನೊಳಿನ್ನು || ಹರನೊಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾದಿ | ಶರವ ಪಡೆದೆನೆಂಬ || ದುರಹಂಕಾರ ಬೇಡ ಇವನ | ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡೆಂದ ||

[ಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಆತನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ , ಭೀಮನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಆತನೇ ರುದ್ರನು ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ]

ಅರ್ಜುನ: (ಮೋಹನ-ಕೋರೆ) ಹರಿಯ ಮಾತಿಗಾಗಿ ನರನು | ಪೂರ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ॥ ಪರಿಕಿಸುತ್ತಲಾಗಾತನಿಗೆ | ಶರವನಿತ್ತವನೆಂದು ॥ ಹರ ಹರ ನಾನರಿಯದಿವನೊಳ್ | ಶರವ ಪಿಡಿದು ನಿಂದೆ ॥ ತರಳನೆಂಬ ಭಾವವಿರಲು | ಕರುಣದೋರೋ ತಂದೆ ॥

ಅರ್ಜುನ: (ಭಾಮಿನಿ-ಪೂರ್ವಿ) ತನಗೆ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವನು ಮಗು | ಳೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾನುಭಾವನು | ಅನಘನೆಂದೇ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿ ಪೊಗಳುತಿಂತೆಂದ || ಮನುಮಥಾಂತಕ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ | ತ್ರಿಣಯನ ಪುರಾರಾತಿ ಕರುಣಾ | ವನಧಿ ಪಾಲಿಸು ಪಾರ್ವತೀವಲ್ಲಭ ನಮೋ ಎಂದ ||

[ಅರ್ಜುನನು ಭೀಮನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸುತ್ತಾನೆ , ಈ ಒಂದು ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಭೀಮನೇ ರುದ್ರನು , ಹೀಗಾಗಿ ಈತ ರುದ್ರಭೀಮ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ , ಭೀಮನು ಚಾರಕನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ]

ರುದ್ರಭೀಮ : (ಭಾಮಿನಿ) ಅನಿಲಸಂಭವನಿತ್ತ ತನ್ನಯ | ವನಿತೆಗೀ ಹದನೆಲ್ಲ ತಿಳುಹಿಸಿ | ರಣಕೆ ಕರೆತಾರೆಂದು ಕಳುಹಿದ ಚರರನಾ ಕ್ಷಣಕೆ ॥

[ಚಾರಕ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ದ್ರೌಪದಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ]

ದ್ರೌಪದಿ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬರುತ ದ್ರೌಪದಿದೇವಿ ॥ ನಿಲ್ಲದಡಿಯಿಡುತಾಗ ಭಯದೊಳ | ಗಲ್ಲಿ ದೂರದೊಳೀಕ್ಷಿಸಿ ॥

ದ್ರೌಪದಿ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ಏನಿದದ್ಭುತವಾಯ್ತು ಹಿರಣ್ಯಕ ॥ ದಾನವನ ಸಂಗರಕೆ ನೂರ್ಮಡಿ | ಕಾಣಲಿದು ಪೊಸತಾಯಿತು ॥

ದ್ರೌಪದಿ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ಅಮಮ ತನ್ನಯ ರಮಣ ಮಾರುತಿಯೊ ॥ ಕಮಲನೇತ್ರನೊ ಕಾಮವೈರಿಯೊ | ಸಮರವಿದ ನೋಡುತ್ತಲೆ ॥

ದ್ರೌಪದಿ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ವಾತಸಂಭವನಹುದೊ ದುಶ್ಯಾಸನ ॥ ಘಾತಿಸೋ ರಣದೊಳಗೆ ರಣವಿ । ಖ್ಯಾತ ಭೀಮನ ನೋಡುತ ॥

ದ್ರೌಪದಿ : (ಭಾಮಿನಿ) ರಣದೊಳಗೆ ಪವಡಿಸಿದ ಹೆಣಗಳ | ಬಣಬೆಯನು ಕಾಣುತ್ತ ದ್ರುಪದಜೆ | ದಣಿದು ಹತ್ತಿಳಿಯುತ್ತ ಬಂದಳು ಭೀಮನಿದ್ದೆಡೆಗೆ || ಮಣಿದಳಂಗನೆಯಳನು ಮಾರುತಿ | ಕಣುದಣಿಯಲೀಕ್ಷಿಸುತ ಮುದ್ದಿಸಿ | ವನಜಲೋಚನೆ ಯಳನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು ತೊಡೆಯೊಳಗೆ ||

[ತನ್ನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು]

ರುದ್ರಭೀಮ: (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಲಲನೆ ಕೇಳೆಲೆ ನಿನ್ನ | ಬಳಲಿಸಿದಧಮರು | ಉಳಿವರೆ ಲೋಕದಿ | ನಳಿನದಳಾಕ್ಷಿ || ಹಳುವಕಟ್ಟಿದೆನೆಂಬ | ಹಮ್ಮಿಲಿ ತನ್ನೊಳ | ಗಳವಿಗೊಟ್ಟೀಗಲು | ಮಡಿದ ದುಶ್ಯಾಸ ||

ರುದ್ರಭೀಮ: (ಧನ್ಯಾಸಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ನೋಡು ನೋಡೆನುತವ | ನೊಡಲ ರಕ್ತದೊಳದ್ದಿ | ಮುಡಿಯ ನೇವರಿಸಿದ | ನಾಗಲಾ ಭೀಮ || ಹೊಡೆದು ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು | ಕಳಚಿ ಕೈಬೆರಳಿಂದ | ಒಡನೆ ಬಾಚುತ ಎಳೆ | ಗರುಳನ್ನೆ ಮುಡಿಸಿ ||

[ದ್ರೌಪದಿಯ ಮುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ]

ದ್ರೌಪದಿ : (ತೋಡಿ-ಅಷ್ಟ) ಕೊಂದನೇ | ಭೀಮ | ಕೊಂದನೇ || ಪ || ಕೊಂದನೇ ಕೌರವನನುಜ ಸಂಪನ್ನ | ಒಂದಿಷ್ಟು ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಭೀಮ ನಿನ್ನ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಪೀಲು-ಅಷ್ಟ) ವನಕೆ ಐವರನಟ್ಟಿ ರಾಜಮಂದಿರದಿ | ಮನಕೆ ಬೇಕಾದ ಭೋಜನವುಂಡು ಸುಖದಿ ॥ ಮಿನುಗುವ ಕಾಯ ಜಜ್ಞರಿಯಾಯ್ತೀ ತೆರದಿ | ತನಿಗರುಳರುಣಾಂಬು ಸೋರುವ ತೆರದಿ ॥ ಕೊಂದನೇ ॥

ದ್ರೌಪದಿ : (ಖಮಾಚ್-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಮುಡಿಹಿಡಿದೆಳೆದ ಕೈ ತೊಳಲಾಯಿತಲ್ಲ | ಕೆಡುನುಡಿದಾ ಜಿಹ್ವೆಯೊಳಸೇರಿತಲ್ಲ | ಅಡಚಿದಾಪತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನವರಿಲ್ಲ | ಕಡು ನಿಪುಣರು ಜೂಜಿನೊಳಗವರೆಲ್ಲ || ಕೊಂದನೇ ||

ದ್ರೌಪದಿ: (ನಾಟಿಕುರುಂಜಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಎನ್ನಯ ದುಗುಡ ಸೈರಿಸದೆಯವನಿಯೊಳು | ನಿನ್ನರಸಿಯು ಕೇಳಿ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಪಳು || ಅನ್ಯರಿಗತಿಕೇಡ ಬಗೆದವರಿಂತು | ಬನ್ನ ಬಡುವರೆಂದು ಜರೆದಳು ನಿಂತು || ಕೊಂದನೇ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಭಾಮಿನಿ-ಆರಭಿ) ಗಂಡರಲಿ ಕಲಿ ಭೀಮ ನೀನೇ | ಗಂಡನೆನ್ನಯ ಮನದಭೀಷ್ಟವ | ಕಂಡು ಸಲಿಸುವರಿಲ್ಲ ಮಿಕ್ಕು ಳಿದಿರ್ದ ಗಂಡರಲಿ || ಮಂಡೆಯನು ಮಣಿದೆರಗಲಾ ಮಾ | ರ್ತಂಡತೇಜದಿ ಮೆರೆವ ಲಕುಮಿಯ | ಗಂಡನನು ಕಾಣುತ್ತ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಳು ಚರಣದಲಿ ||

[ಇಬ್ಬರೂ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ]

* * * * *